

Arnout Jaspers: de rancuneuze migratielobby ontmaskert zichzelf, met dank aan Jan van de Beek



Door [Arnout Jaspers](#) - 26 oktober 2024
Geplaatst in [Media](#) - [Migratiemagneet](#)

Voorspelbaar, maar toch verbazingwekkend: hoe de anders altijd zo keurige opiniemakers los gaan op [Migratiemagneet Nederland](#), het boek waarin Jan van de Beek kritisch de immigratiecrisis doorlicht.

Een greep: Peter Hein van Mulligen, hoofdconoom van het CBS, noemde Van de Beek op X een 'cherrypickende charlatan'. Siem Eikelenboom, senior journalist voor *Follow the Money*: 'rechts-extremistische laaienlichter'. Hans Laroës, ex-hoofdredacteur van het *NOS Journaal*, kon zelf geen creatief scheldwoord verzinnen, maar retweet al die laster. Over de onvermijdelijke Leo Lucassen – al zeker tien jaar hofleverancier van de media voor het enige juiste standpunt over migratie – kom ik zo meteen nog te spreken. Overigens: geen van deze personen had, toen ze zich meldden, *Migratiemagneet Nederland* gelezen.

Voor mij, als auteur van *De Stikstoffuik*, is het een feest van herkenning, al valt er niets te vieren. Opnieuw zien we hoe een complete maatschappelijke bovenlaag (ik zal het woord 'elite' vermijden) zich op een gênante manier laat kennen. Discussiëren op inhoud? Met argumenten komen? Ze doen niet eens een poging. De ad hominem, de stroman, de verdachtmaking en ook flagrante leugens, daarmee denken ze een cordon sanitaire te kunnen opwerpen tegen Van de Beeks denkbeelden. Ze vrezen namelijk, terecht, dat Van de Beek en zijn boek dezelfde functie gaan vervullen als *De Stikstoffuik* in de stikstofcrisis: de grote ontmaskering van hoe Nederland al die jaren onmondig is gehouden door de lobbycratie.

Arnout Jaspers: de rancuneuze migratielobby ontmaskert zichzelf, met dank aan Jan van de Beek

Wijdvertakte kongsi

In het geval van de stikstofcrisis gaat het om een wijdvertakte kongsi van ecologen en biologen aan universiteiten en in natuurorganisaties, milieu-adviesbureaus en de ambtelijke top van diverse ministeries en overheidsinstanties. Geen samenzwering, heus niet, maar iets wat je plechtstatig een waardengemeenschap kan noemen, en minder eerbiedig een baantjescarousel die van groepsdenken aan elkaar hangt.

In zo'n milieu worden echt fundamentele vragen niet meer gesteld. Zoals: wat is er eigenlijk heilig aan biodiversiteit? Welke natuur is nu echt waardevol voor Nederland – dus niet alleen voor Nederlandse ecologen?

Ook rond immigratie is een heel ecosysteem ontstaan, niet alleen van opvangcentra, maar daaromheen nog de inburgeringsindustrie, honderden asieladvocaten en hun belangenvereniging, Stichting Vluchtelingenwerk en eigenaren van hotels en bungalowparken die er ook dik aan verdienen. Is er één asieladvocaat die zich weleens afvraagt 'waar ben ik eigenlijk mee bezig?' als hij van belastinggeld nogmaals in beroep gaat om de procedure van een kansloze asielzoeker nog verder op te rekken? Zegt zo'n advocaat ooit tegen zijn cliënt: 'Man, wat doe je hier? Wees nou eens eerlijk, je bent toch geen asielzoeker?'

Na publicatie van *De Stikstoffuik* heb ik een maand door het land getoerd om lezingen over de stikstofcrisis te geven. Ook Jan van de Beek denkt na over iets dergelijks. Wat ik daarvan heb opgestoken, is hoe diep bij een brede laag van de bevolking het gevoel zit, verraden te zijn door de eigen politieke bovenlaag. Die bovenlaag ontkent niet eens meer dat ze hun belangen niet verdedigen; die eigen belangen zijn namelijk moreel inferieur verklaard aan een hoger doel waar alles voor moet wijken.

Absolute principes

In het geval van de stikstofcrisis is dat de Natuur, in het geval van migratie is dat Medemenselijkheid. Geen snippertje heide of zandverstuiving mag teloorgaan, ook al moeten daarvoor duizend boerenbedrijven verdwijnen. De waarde van Natuur is absoluut, daar valt niet mee te marchanderen. Geen vluchteling die erin slaagt onze grens te bereiken, mag iets geweigerd worden, wat het ook kost, want Medemenselijkheid is absoluut, daar valt niet mee te marchanderen.

Het absoluut verklaren van zulke principes is de afgelopen decennia buitengewoon effectief geweest om gewone mensen de mond te snoeren. Ze voelden instinctief dat hier iets niet klopt, maar ze worden door de boven hen gestelden om de oren geslagen met internationale verdragen, EU-richtlijnen, uitspraken van activistische rechters en de morele inferioriteit van hun overtuigingen. Boeren en hun sympathisanten zijn natuurvernietigers en dierenbeulen, en wie vindt dat statushouders wel erg vaak voorrang krijgen voor een sociale huurwoning is een racist. Dat staat elke week in *de Volkskrant*, dus dat is zo.

Arnout Jaspers: de rancuneuze migratielobby ontmaskert zichzelf, met dank aan Jan van de Beek

De Stikstoffuik noch *Migratiemagneet Nederland* onthullen geheimen: alle informatie die het heersende narratief ondermijnt, was beschikbaar. Maar iemand moet het een keer samenhangend, vlot leesbaar, goed onderbouwd, maar zonder enige consideratie met de lange tenen van het establishment opschrijven. En dan krijgen sommigen een rood waas voor de ogen en gaan hele domme dingen zeggen.

Ook Leo Lucassen - hoogleraar migratiegeschiedenis aan de Universiteit Leiden en directeur van het Internationaal Instituut voor Sociale Geschiedenis in Amsterdam - mengde zich in de strijd op X. Ook volgens hem is Van de Beek een charlatan. Hij weigert om met Van de Beek in debat te gaan, met als argument dat Van de Beek geen *peer-reviewed* publicaties over immigratie op zijn naam heeft staan.

Belachelijke uitvlucht

Dit is een belachelijke uitvlucht. Van de Beek is nota bene gepromoveerd op een migratie-onderwerp, daar heeft hij zijn doctorstitel mee verdiend. Daarna heeft hij er zelf voor gekozen om niet aan de universiteit verder te gaan, omdat hij al had gemerkt dat een open debat en onbevooroordeeld wetenschappelijk onderzoek over migratie daar niet mogelijk is.

Stel, Van de Beek had een artikel geschreven over migratie in Nederland en had dat willen publiceren in een *peer-reviewed*, Nederlands wetenschappelijk tijdschrift. Dan was Leo Lucassen of een van hem afhankelijke onderzoeker één van de *peer-reviewers* geweest, want zo klein is dat wereldje. Dat artikel zou dus nooit zijn gepubliceerd. Dat dan als voorwaarde stellen om met iemand in gesprek te gaan, getuigt van een zeldzame arrogantie.

Die credit moet ik de stikstofexperts wel geven: ik heb met diverse van hen gedebatteerd, wat niet perse vriendelijk verliep, maar niet één was zo kinderachtig om dat te weigeren omdat ik geen *peer-reviewed* publicaties over stikstof op m'n naam had. Overigens werd dat argument door de half-weters en meelopers met het heersende stikstofnarratief er wel steeds bijgesleept: ik was geen 'expert', dus moest m'n mond houden. Merkwaardig is dat zo'n eis nooit wordt gesteld aan degenen die het met de spreker eens zijn.

Andries Knevel van de EO riep op X op tot een nationaal debat over migratie met alle experts die ertoe doen, dus minstens met Van de Beek, Lucassen en Hein de Haas aan één tafel. En dan wat mij betreft ruim de tijd nemen, geen presentator die bij het *NOS Jeugdjournaal* vandaan komt, geen afgedwongen Jip-en-Janneke-taal, en een groot scherm boven de tafel waar je grafieken en cijfers kunt laten zien. Wie pakt dat op, vroeg Knevel zich af. Het is alsof een spits in het veld die de bal heeft, roept: jongens, wie schiet 'm erin?

Kleinzielig en rancuneus

Gaat dat nationaal debat er komen? Het lijkt me zeer twijfelachtig. De onvoorwaardelijke migratieweldoeners hebben ideologisch te veel te verliezen om het op de inhoud aan te laten komen. Ze verschansen zich in hun ongefijfde morele verhevenheid, en schelden vanuit de hoogte iedereen

Arnout Jaspers: de rancuneuze migratielobby ontmaskert zichzelf, met dank aan Jan van de Beek

uit die het waagt er anders over te denken.

Dat geldt niet alleen voor migratie, maar is in veel bredere zin het treurige falen van links in de eenentwintigste eeuw: als puntje bij paaltje komt, blijkt links net zo kleinzielig en rancuneus, en heeft net zo weinig respect voor inhoudelijke argumenten als de splinters op rechts die ze zo graag verketteren.

Wetenschapsjournalist [Arnout Jaspers](#) is auteur van **De stikstoffuik** (2023) en **De Klimaatoptimist** (2024), over energietransitie in Nederland. De boeken zijn [HIER](#) en [HIER](#) te bestellen. Informatie voor media en boekhandel: info@blauwburgwal.nl.

Wynia's Week verschijnt nu drie keer per week! De groei en bloei van Wynia's Week is te danken aan de donateurs. **Doet u al mee? Doneren kan op verschillende manieren. Kijk [HIER](#).** Hartelijk dank!